

Når man så snakker om den mindre del, som står for at skulle udsendes eller har mulighed for at blive udsendt, er jeg sådan set overbevist om, at der er andre veje til at fremme indlæringen af krigens love og de særlige regler, der gælder i den militære straffelov i krigstid. Der er andre veje til at indøve det end at have det stående i en straffelov, der gælder i både freds- og krigstid.

Kl. 18.00

En anden problemstilling er den oplblødning, der sker af, hvornår man anvender de skærpede bestemmelser i den militære straffelov. Det har tidligere heddet krig, nu skal det hedde væbnet konflikt. Det er alvorligt ikke blot for det militære personel, men for alle danskere, fordi det jo er sådan, at en lang række af paragrafferne i den militære straffelov også gælder alle almindelige danskere i tilfælde af krig eller nu i tilfælde af væbnet konflikt.

Set i lyset af, at Danmark er med i et Irakfelttog, som man kan sætte spørgsmålstegn ved lovligheden af, så er der måske en indre logik i at brede bestemmelsen ud, men særlig smukt finder jeg det ikke, og jeg synes, at der ligger nogle spørgsmål og lurer: Er vi i væbnet konflikt nu? Er det kun de tropper, vi har i Irak, der er i væbnet konflikt nu? Var hele landet i en krigstilstand, da Irakkrigen startede, og hvornår er den eventuelt sluttet? Det er et spørgsmål, som jeg gerne vil have belyst. Jeg ved ikke, om ministeren kan sige noget om det i dag, men i hvert fald vil jeg gerne have, at det bliver belyst i udvalgsarbejdet.

Et af principperne i al retspleje og jo også i den militære straffelov er, at der skal være klarhed over, hvad der er tilladt, og hvad der er forbudt. På den led er det tilfredsstillende, at der i det nuværende forslag er en række meget præcise bestemmelser om forholdet mellem overordnet og underordnede og forholdet mellem sideordnede – der er andre, der har været inde på spørgsmålet om optagelsesritualer, mobberi og den slags.

Hvis man tager de mere alvorlige overtrædelser, så er der nogle overtrædelser af folkeretten, som er med i det udkast til § 37, der er fremlagt, og jeg vil ligesom andre stille spørgsmål om, hvorfor vi så ikke kan få andre brud på folkeretten med: spørgsmålet om tortur, spørgsmålet om terror mod civile i besatte områder og andre brud på internationale konventioner. I forlængelse af det er der jo problematikken – som også andre har været inde på – om den klare formulering, som handler om straf, hvis man handler ef-

ter ordre, men udfører ting, som er forbudt eksempelvis efter folkeretten.

Vi har ligesom andre i debatten været inde på spørgsmålet om forbud mod deltagelse i politiske foreninger og forsamlinger. Det eneste eksempel, jeg kan komme på, er, at man i morgen eller om nogle måneder ulykkeligtvis befinder sig i en voldsom udvikling i Irak: Danske soldater er kommet alvorligt til skade, og der står en stor antikrigsdemonstration nede på Slotspladsen. Skal det her så bruges til fra forsvarsministerens side at forbyde danske værnepligtige i deres civile tøj at deltage i sådan en demonstration, eller hvad er det for nogle tilfælde, bemyndigelsen skal bruges i?

Med hensyn til forholdet mellem spionage og afsløringer af militære hemmeligheder har hr. Villy Søvndal været inde på § 33. Jeg synes, det er nogle meget voldsomme skærper på straffene. Maksimumstraffen i bestemmelsen kommer nu til at stige fra 10 år til livstid, og det er jo en antydning af, at man generelt vil skærpe holdningen på det her område.

Afslutningvis om den militære straffelov synes jeg, den har et fantastisk historisk præg, der sådan er i ånden fra 1864 – jeg kan også forstå, at det første kommissionsarbejde, som arbejdede med problemstillingen, faktisk arbejdede under 1864 og videre frem – eksempelvis i form af forbudet mod at påføre sig sygdom eller legems-skade. Jeg ser for mig 1800-tals-bønder, som går og hakker sig selv med leen for at slippe for at blive indkaldt til værnepligt. Jeg synes, det er svært at se relevansen af den slags bestemmelser i dag. Hvad angår forbud mod at foretage ændringer på ammunition, så ved jeg ikke, hvor mange der går og skruer på panserværnsraketterne nu om dage, jeg synes, det virker som risikø business. Den slags bestemmelser er måske lidt mere fra forladerens tid.

Samlet tror jeg ikke, at der kommer til at ske så store ændringer i den militære straffelov, så at Enhedslisten kommer til at stemme for den, men jeg ser frem til drøftelser. Jeg synes, der har været mange relevante indlæg om den militære straffelov i dag.

Nogle få bemærkninger om disciplinarloven: Jeg synes, der er behov for at få afklaret, hvordan det sikres, at de, der er underlagt disciplinarloven, ved, hvad der er forbudt på det enkelte tjenestested, og at der kommer nogle meget faste retningslinjer for det. Jeg synes, det er vigtigt, at der bliver lavet en uvildig kontrol af, hvorledes reglerne udmøntes og sanktionssystemet